

[Kai Moltke.]

Ole Bjørn Kraft var dog i sin tid, da han som udenrigsminister underskrev denne traktat, i den faktiske situation, at vi stod midt i Marshallhjælpen og lige havde undertegnet NATO-traktaten, som jo vurderes forskelligt af de forskellige mennesker her i landet, og i dette billede støbtes denne handelstraktat. Går verdensudviklingen virkelig så langsomt, at intet bogstav, ingen paragraf, ingen fordel kan ændres efter den 1. oktober 1951?

For mit vedkommende skal jeg blot henvise til de sidste luftfartsforhandlinger. Der er blevet talt meget om det sydlige Danmark og det nordligste amt. Det forekommer mig, at vi netop i Grønland har indrømmet De Forenede Stater visse særegne luftfartsrettigheder, som vi måske nok kunne kræve en vis gentjeneste for, hvis det skal gå videre, som det går, og jeg vil gerne på dette område efterlyse de ærede grønlandske repræsentanters syn på tingene.

Subventionspolitikken drejer sig ikke alene om skibsfarten. Jeg læste for nylig i en oversigt om den smukke ordning, man har med hensyn til den liberale konkurrence for skibsbygning. Er det ikke sådan, at Amerika i øjeblikket ved statssubventioner på et område, hvor vi er interesseret industrielt, betaler differencen mellem prisen på amerikanske og tyske værfter, og at denne difference i visse perioder har betydet en subvention på mellem 50 og 60 pct.? Det er ikke nemt at konkurrere på disse vilkår, og i denne liberaliseringsalder må det vel være en væsentlig ting, at liberaliseringen i det mindste er udelelig, i det mindste er gensidig. Jeg kan ikke tro, det virkelig skulle ligge så galt, at der på disse punkter ingen ændringer er indtruffet og ingen muligheder for ændringer har været til stede siden den 1. oktober 1951.

Mit parti er betænkelig ved en øjeblikkelig ratifikation og godkendelse af denne traktat, og i alle tilfælde ønsker vi klare udtalelser og en redegørelse fra udenrigsministeren om, hvad der er forsøgt, hvad man har fået for svar, hvad der er opnået, og hvad der kan opnås i det tiår, der er forløbet siden denne traktats undertegnelse.

Udenrigsministeren (J. O. Krag): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for en saglig

og gennemgående velvillig behandling af det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for socialdemokratiet, det ærede medlem hr. Chr. Christiansen, fremsatte ønske om udvalgsbehandling, et ønske, som blev gentaget af de øvrige ordførere. Jeg må sige, at jeg synes, det er overordentlig rimeligt og velbegrunder, at man får en sådan udvalgsbehandling, og jeg vil gerne med det samme give tilsagn om at stå til rådighed med alle oplysninger i udvalget.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen nævnte en række enkelte spørgsmål, som han ønskede rejst, spørgsmålet om professionel virksomhed, spørgsmålet om kunstnerrettigheder, spørgsmålet om traktatens gyldighed i forhold til de amerikanske enkeltstaters kompetence, spørgsmålet om nødstedte fiskerfartøjers ret til at søge amerikansk havn og spørgsmålet om ilandbringelse af fisk, først og fremmest i det omfang, dette problem har sammenknytning med de grønlandske eksportmuligheder. Jeg synes, at alle disse spørgsmål er relevante og berettigede, og jeg vil som sagt meget gerne medvirke til en behandling af disse problemer i udvalget.

Det ærede medlem hr. Per Federspiel fandt, at programudtalelsen i traktatudkastet, som er underskrevet, er klar. Han anså disse mål om lighed og gensidighed i forholdet mellem de to lande, Danmark og USA, for et godt mål at stille op for vort samkvem.

Det ærede medlem fandt imidlertid ligesom andre ordførere, at der er mange hindringer i samhandelen, som skyldes De Forenede Staters toldpolitik, De Forenede Staters politik med hensyn til kvantitative restriktioner, altså importregulering, med hensyn til skibsfart og også luftfart, hindringer, som besværliggjorde vort økonomiske samkvem, og som det ærede medlem ikke mente direkte ville blive berørt gennem afsluttelsen af denne aftale.

Jeg synes egentlig, andre ordførere har udtalt sig mere positivt, bl. a. de ærede medlemmer hr. Weikop, hr. Helge Larsen og hr. Chr. Christiansen. Det må jo være således, at uanset hvilke direkte virkninger en ikrafttræden af denne handels-, venskabs- og søfartstraktat vil få — vi må naturligvis regne med og håbe på så store